

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Magnum Matrimonij Sacramentum Casibus Practicis
Expositum**

Reutlinger, Ignaz

Augustæ Vindelicorum, 1716

VD18 10508716

Index Rerum, & Verborum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40059

Index Rerum, & Verborum.

A.

Abraham.

Quo sensu Sarum uxorem suam vocaverit sororem? *fol. 561. n. 9. & seq.*

Adoptio.

Quid sit, & quotuplex? 596. n. 1. & 2.
Quis possit adoptare, & quae in eo

conditiones requirantur? 597. n. 3.
Filius Adoptivus potest ducere in uxorem filiam Naturalem illegitimam Adoptantis. 601. n. 8.

V. Impedimentum Cognitionis Legalis.

Adulterium, Adulter.

Sponsus, vel Sponsa fornicantes an committant adulterium? 92. n. 2. & seqq.

Adulter propter commissum adulterium non perdit ipso facto ius exigendi debitum, quamdui adulterium conjugi oculatum est. 784. § O. nissis duabus.

Si autem Parti innocentia delictum adulteri notum est, nequit ab ea exigere debitum. 781. n. 4.

Ex sola lusione commissi adulterij,

non potest pars innocens alteri negare debitum conjugale. *ibid.*

Nequit Maritus negare debitum adulteræ, si ipse quoque commisit adulterium, vel in uxoris adulterium ultrò consensit, aut causam propinquam dedit, vel post commissum ab ea, sibi que notum, adulterium uxoriem sponte iterum cognovit. 786. n. 5.

Adulterium justam causam præbet ad instituendum divortium non solum temporale, sed perpetuum. 817. n. 1.

Idque conceditur æquè uxori, ac marito, ut ab adulterante divertat. *ibid. n. 2.*

Quid intelligatur nomine adulterij justam divortij causam præbentis. 859. n. 3.

Adulterium ex parte uxorii gravius est, quam ex parte viri. 858. n. 2. *ad finem.*

Solæ luspiciones commissi adulterij non præbent causam sufficientem ad divortium, nisi sint violentæ. 862. n. 6. & seq.

An propter adulterium liceat divortium?

Index Rerum, & Verborum.

tium instituere propria authoritate? 864. n. 8.
An maritus obligetur uxorem adulteram dimittere? 865. n. 9.
An teneatur post factum divorcium pœnitentem iterum recipere? 267. n. 10.
An propter adulterium conjugis licet innocentia transire ad Religionem, vel SS. Ordines? ibidem.
In adulterio delicta mutua compensatione tolluntur, etiam si unius notoriorum sit, alterius vero occultum; unde nequit maritus, si etiam ipse commisit adulterium, uxorem adulteram dimittere. 863. n. 11.
Nec potest instituere divorcium, si ipse causam dedit uxoris adulterio, aut quando haec peccavit mere materialiter, ex ignorantia putans, se congregatum marito, aut vi oppressa est, aut innocens eidem injuriam condonavit &c. 869. n. 12.
An teneatur adultera, si aliter datum aliquorum nequit averttere, delictum suum manifestare? 874. à n. 1. usque ad 6.
An ad hanc manifestationem obliganda sit saltus in articulo mortis? 8. 8. n. 6.

Ætas.

Quæ Ætas requiratur ad contrahenda Sponsalia? 73. n. 2. & seqq.
Quæ ad Professionem Religiosam? 263. §. Denique.

Affinitas.

Quid sit, & unde proveniat? 605. n. 1.
Oritur ex sola copula perfecta, & consummata, 606. n. 2.
Regule per dignoscendis gradibus affinitatis, 610. n. 5.
Matrimonio supervenientis impedit petitionem debiti conjugalis, tenetur tamen reus illud reddere. 791. n. 2.
Non contrahitur hoc impedimentum ab eo, qui cognovit carnaliter uxoris consanguineam ultrâ primum, vel secundum gradum. 792. n. 3.
Nec ab eo, qui laboravit ignorantia Juris, vel facii. 794. n. 4.
Et probabiliter neque ab eo, qui laboravit ignorantia pœnae. 795. n. 5.

Agnati.

Qui sint, & in quo differant a cognatis? 550. §. Adhuc aliud.

Alimenta.

Quid nomine alimentorum intelligatur? 734. n. 1. & 754. n. 4.
Tenetur vir alimenta præstare uxori, etiam si duxerit indotatam, & inopem. 734. n. 1.
Ad Patrem primariò, ac principali- ter spectat, alimenta ministrare liberis, ad uxorem vero pertinet solum secundariò, & in defectu Patris. 758. n. 6.
An facto divorcio propter sevitiem mariti, teneatur hic dare alimenta

Index Rerum, & Verborum.

ta uxori , & apud quem tunc liberi sint educandi ? 852. n. 9.
An teneatur maritus innocens uxori adulteræ post factum divorcium dare alimenta , & apud quem proles educandæ sint ? 872. n. 14.

Vide Dos, & Liberi.

Amor.

Amantes comparantur ebrijs , & furiosis . 24. n. 4.

Aylum.

Raptore Virginum an gaudeant asylo ? 417. n. 11.

B.

Baptismus.

An vir , & fæmina simul tenentes infantem è Baptismo incurvant impedimentum , ut nequeant invicem contrahere Matrimonium ? 579. n. 3.

Quæ conditiones requirantur , ut in baptismo , vel confirmatione contrahatur cognatio Spiritualis ? 580. n. 4.

Privatim collatus in necessitate an inducat cognitionem Spiritualem , & inter quos ? 581. n. 5. & seq.

Benedictiones Nuptiales.

Benedictiones solemnes nuptiarum tempore Interdicti an adhiberi possint ? 310. n. 6. & seq.

C.

Castitas.

An pactum servandi perpetuam ca-

stitatem præmissum contractui invalidet Matrimonium ? 224. n. 7. & seqq.

Votum simplex castitatis impedit Matrimonium , sed non dirimit . 317. n. 1.

Castrensis Missionarius.

An etiam extra castra in hybernis , vel præsidijs possit suis militibus administrare Sacra menta ? 464. n. 4. & seqq.

An possit assistere Matrimonio militis alterius Legionis ? 469. n. 8.

Catechismus.

Quale fuerit impedimentum , & num etiam hodie obseretur ? 285. n. 2.

Cause Majores

Sed Apostolicæ reservatae quænam sint ? 195. n. 4.

Cause Matrimoniales.

Non pertinent ad forum sœculare . 299. n. 3. & § 71. §. Atque in primis .

Clandestinitas.

Una propria est , alia minus propria ; in quoniam utraque consistat ? 418. §. V.

Matrimonia Clandestina etiam olim fuerunt illicita , sed tamen valida . 439. n. 1.

Irrita sunt post Concilium Tridentinum , 440. §. Quidquid autem .

Episcopus non potest dispensare , ut Matrimonium contrahatur sine Parocco , & testibus . 443. n. 4.

Satis

Index Rerum, & Verborum.

Satis est, quod assistat Parochus alterutrius e Sponsis. 452. n. 12.
An Matrimonium validè contrahi possit ab incolis loci, in quo promulgatum est Concilium Tridentinum, si abeant in alium locum, ubi id promulgatum non fuit? 454. n. 13. & seqq.

Quæ poenæ statuantur in Matrimonio clandestinum? 458. n. 16.
Existentes in terris hæreticorum, in quibus Concilium Tridentinum promulgatum non fuit, an, & quando validè contrahant Matrimonium sine Parocho, & testibus, vel coram Prædicante? 480. n. 4. & seqq.

An hoc tempore possint in Gallia sine Parocho, & testibus contrahiri Matrimonia? 483. n. 7.

An ex Matrimonio rato clandestino oriatur impedimentum publicæ honestatis? 540. n. 6.

V. Impedimentum Clandestinitatis.

Cognatio Legalis.

Quid sit? 596. n. 1.
Oritur ex sola adoptione perfecta; sive Arrogatione. 599. n. 5.

V. Impedimentum Cognitionis Legalis.

Cognatio Spiritualis.

Quid sit? 576. n. 1.

Inter quas personas olim intercesserit, & inter quas præsente tempore? 578. n. 2.

Quæ conditiones requirantur, ut in baptismo, vel confirmatione contrahatur cognatio spiritualis? 580. n. 4.

Baptismus privatum collatus in necessitate, an, & inter quas personas inducat cognitionem spiritualem? 581. n. 5.

Ut contrahatur cognitione spiritualis debet, qui tenet in baptismate, esse baptizatus, & qui in confirmatione, confirmatus. 584. n. 7.

Qui ut Procurator levat infantem ex Baptismo, non contrahit cognitionem spiritualem, sed ipse Principalis. 590. n. 11.

Vide Patrinus, & Impedimentum Cognitionis Spiritualis.

Concilium.

Concilia Provincialia non extenduntur extra suam Provinciam. 372. n. 4.

Concilium Tridentinum tantum obligat in ijs locis, ubi est publicatum; & receptum. 440. §. Quidquid autem.

Vide Tridentinum.

Concubinarius.

Validè contrahit Matrimonium cum concubina ex metu mortis, vel inferni. 396. n. 4.

Cohabitaro.

An uxor licite cohabitet Marito excommunicato? 730. n. 6.

Conditio.

Quid sit, & quotuplex? 178. n. 1.
Conditio de præterito, vel præsenti, atque etiam de futuro, quando necessariò eventura est, non est vera conditio, ibid. n. 2.

Conditiones turpes, vel impossibilis approba-

Index Rerum, & Verborum.

- appositæ Sponsalibus**, quem esse
etum præstent? 182. n. 6.
Turpes, & impossibilis in Matrimo-
nio habentur pro non adjectis,
232. n. 2.
Condicio dum est impedimentum
dirimens, quid per eam intelligi-
gatur? 369. n. 1.
Conjuges.
In statu peccati mortalis Matrimo-
nium contrahentes, peccant mor-
taliter. 205. n. 9.
An uno labente in heresin, vel pa-
ganisum, possit alter transire
ad secundas nuptias? 249. §.
Quod si ex occasione.
Conjugibus conceditur tempus bi-
mestre ad deliberandum de ingre-
su Religionis. 262. n. 4.
Obligantur ordinariè sub gravi culpa
ad cohabitandum. 726. n. 1.
Conjux negans debitum conjugale
conjugi petenti peccat mortaliter,
764. n. 2.
Conjuges an, & quando vacare pos-
sint actui conjugali in loco Sacro?
800. n. 2.
An diebus Dominicis, & festis, jeju-
nij? &c. 804. n. 5.
An, quando sequenti die perceptu-
ri sunt S. Eucharistiam? 805.
n. 6.
Quid circa usum conjugalem facien-
dum sit conjugibus, quando du-
biuum est de valore Matrimonij?
807. n. 7.
An reddens debitum conjugale, illud
Tttt
- ex sola voluptate, vel alijs pecca-
minosè exigenti, peccet? 812.
n. 10.
Quid liceat conjugibus circa tactus,
amplexus &c.? 814. n. 12.
An peccet mortaliter conjux, si in
absentia alterius conjugis oblectat
se cogitatione copulæ conjugalis?
815. n. 13.
Consanguinitas, *Consanguinei*.
Quid sit? 550. §. Definitur Consan-
guinitas.
Duplex in ea observatur linea, & di-
versi gradus. 551. n. 2.
Regulae pro dignoscendis gradibus
Consanguinitatis in quavis linea.
552. n. 3.
An, quando petitur dispensatio in
in consanguinitate gradus inæqua-
lis, debeat exprimi uterque gra-
dus, tam remotior, quam etiam
propinquior? 565. n. 13.
Vide Impedimentum Consanguinitatis.
Consensus.
In contractu Matrimonij debet con-
sensus esse non mere internus, sed
etiam exterius sufficienter manife-
status. 233. n. 3.
Quæ signa ad hoc sufficient? ibid. n.
4. & seqq.
Ficticius in Matrimonio non sufficit,
sed est grave peccatum, reddit-
que conjugium irritum. 239. n. 1.
In foro externo non creditur asseren-
ti, se fictè contraxisse. 241. n. 3.
Neque pars altera innocens tenetur
ipsi

ipſi credere, hoc affirmanti. 240.
n. 2.

Copula Conjugalis.

Ex Varijs causis potest reddi illicita,
& peccaminosa. 807. à num. 7.
Vide Debitum conjugale, item *Conjuges*.

D.

Debita.

Contracta à Marito, aut Patre an
teneatur Uxor, aut liberi solvere?
744. n. 1. & seq.

Debitum Conjugale.

Debitum Conjugale negare conjugi
petenti est peccatum mortale 764.
n. 2.

Tenetur reddere Maritus debitum
conjugi etiam solum interpretative
petenti; at uxor communiter non
obligatur, nisi Maritus id expre-
ſe petat 765. n. 3.

An possit Maritus petere debitum
ab uxore, dum ea fluxu menstruo
laborat? 767. n. 6. & seq.

An à p̄agnante, vel puerpera ante
purificationem? 769. n. 8. & seq.

An tempore, quo lactat prolem?
771. n. 10.

An ab uxore amente? 772. n. 11.

An uxor teneatur debitum reddere
Marito ebrio? 774. n. 12.

Vel irrationaliter petenti? 775.
n. 13.

An sit obligatio reddendi debitum,
quando inde timetur morbus con-
tagiosus, vel aliud grave malum?

75. n. 14.

An nimia multiplicatio prolium ex-

cuset uxorem à redditione debiti?
776. n. 15.

An propter adulterium amittatur jus
petendi debitum conjugale? 782.
n. 1. & seqq.

Jure petendi debitum non privatur,
qui cum Affine suæ uxoris peccavit
carnaliter, sed qui cum ejus con-
sanguinea. 790. n. 1.

Nec qui cognovit carnaliter uxoris
consanguineam solum in tertio,
vel quartogradu. 792. n. 3.

Neque incurrit hanc poenam, qui
laboravit ignorantia Juris, vel Fa-
cti. 793. n. 4.

Imo neque ille, qui habuit ignoran-
tiam pœnae. 795. n. 5.

Vacare actui conjugali in loco publi-
co, est peccatum mortale. 799.
n. 1.

An reddens id exigenti ex sola vo-
luptate, vel alias cum peccato
peccet? 812. n. 10.

An coniux possit reddere debitum
conjugi morbo contagioso labo-
ranti? 827. n. 6.

Episcopus potest dispensare ad peten-
dum debitum cum eo, qui post
votum simplex castitatis contraxit
Matrimonium. 350. n. 10.

Id ipsum possunt Regulares ex pri-
legio. 351. §. sed hic iterum,

Vide Votum.

Denunciationis.

Quid sint, & quot fieri debeant? 411.
n. 1.

A

Index Rerum, & Verborum.

A quonam ; quo in loco , & tempore fieri debeant ? 422. n. 1.
Quando sponsi pertinent ad diversas Parochias , in utraque fieri oportet denunciationis. 424. n. 3.
Non sunt de essentia , & substantia Matrimonij , ut ijs non præmissis invalidum reddatur. 425. n. 4.
Nequeunt tamen omitti sine peccato mortali. 426. n. eod. col. 2.
Quomodo fiant Denunciations à Missionarijs Castrensis ? 428. n. 6.
Quis possit dispensare quoad denunciations ? 430. n. 8.
In Matrimonij Principum , & Magnatum non solent fieri denunciations. 432. col. 2. V. Septima.
Quas penas incurvant , qui contrahunt Matrimonium , omisis denunciationibus , & qui hujusmodi Matrimonio assistunt ? 433. n. 10.

Dispensatio , Dispensare.

Quænam sint justæ causæ ad dispensandum in Matrimonio rato ? 278. §. Causæ autem.
An dispensatio sine justa causa in Matrimonio rato sit invalida ? 279. n. 10
Episcopus etiam in casu necessitatibus non potest dispensare in Matrimonio

rato , illudque dissolvere. 280. n. 11.
Quis possit dispensare in Impedimentis impudentibus ? 347. n. 7.
In quonam voto castitatis possit dispensare Episcopus ? 348. n. 8.
In casu necessitatibus dispensat aliquando Episcopus etiam in voto simpli castitatis perpetuae , Pontifici reservato. 349. n. 9.
Cum ijs , qui post votum simplex castitatis contraxerunt Matrimonium , ex consuetudine dispensat Episcopus in ordine ad petendum debitum. 350. n. 10.
Hæc , aliaque similes dispensationes fieri possunt extra confessionem . 352. n. 10 ad finem.
An , & quando possit Episcopus dispensare in voto ingrediendi Religionem ? 352. n. 11.
Quis possit dispensare quoad Denunciations Matrimonij ? 430. n. 8.
An possit Pontifex dispensare in voto castitatis solemnii ? 495. n. 5.
An in primo gradu consanguinitatis linea rectæ ? 558. n. 7.
An in eodem gradu linea transversa ? 562. n. 10. & 564. n. 11.
Dispensatione egent Hæretici , si ante conversionem contraxerunt Matrimonium in tertio , vel quarto gradu consanguinitatis , vel affinitatis. 564. n. 12.
An in petenda dispensatione in gradu inæquali consanguinitatis debat fieri mentio utriusque gradus ,

Index Rerum, & Verborum.

dūs, remotioris, & propinquioris? 565. n. 13.

An, & quando Episcopus possit dispensare in impedimentis Matrimonij dirimentibus occultis? 712. n. 2. & 3.

Quando impedimentum est publicum, Ron à peti debet dispensatio è Dataria, nec satis est, quod petatur ab Episcopo, vel etiam Romà à S. Poenitentiaria. 718. n. 9.

Dissolubilitas Matrimonij.

Vide Indissolubilitas.

Divortium.

Qui potest propria autoritate habere divortium perpetuum, potest etiam ignorante, aut invitâ, & non consentiente conjugi, profiteri Religionem, aut SS. Crdines suscipere. 499. §. Illud præterea.

Vita improba Mariti non est causa Divortij, nisi conjugi sit occasio Spiritualis ruinæ; tunc enim potest divertere ad tempus. 824. n. 2. & seq.

Divortium propter hæresin non est perpetuum, si factum sit auctoritate propriâ, sc̄us, si auctoritate Judicis Ecclesiastici. 827. n. 4.

Quando nam hæresis præbeat causam Divortij? ibid. n. 5.

An possit uxor divertere à Marito heretico, quando eam sollicitat non quidem ad deserendam fidem, sed ad comestionem carnium diebus prohibitis violationem festorum? &c. 828. n. 6.

An idem liceat uxori, quando ob latrocinia, furtâ &c. mariti, etiam ipsi imminet periculum ex cohabitatione? 833. n. 1.

Ex morbo contagioso, cognito ante contractum Matrimonium, nulla est causa divertendi. ibid. n. 2.

An lepra, vel alius morbus contagiosus superveniens det causam sufficiemtē divortio? 834. n. 3. & seq.

Subinde sufficiunt ejusmodi morbi ad solam separationem tori, non autem cohabitationis. 836. n. 5.

An ad Divortium sufficiat morbus Gallicus? 837. n. 6.

An hectica, vel phthisis? 838. n. 7.

An amentia, furor, epilepsia? 839. n. 8.

Ad divortium præbet causam sufficiemtē saevities conjugis, quanta autem hæc esse debeat? 843. n. 1. & 2.

An, & quando verbera inficta à Marito præbeant uxori causam divortij? 846. n. 4.

Percussio merè præterita, et si atrox, non præbet causam divortio, nisi simile malum in futurum timeatur 848. n. 5.

An propter saevitatem conjugis divorti non institui possit propria auctoritate? 850. n. 7.

An possit uxor à viro divertere, quando non ipse quidem, sed Parentes Mariti in se saevitatem exercent? 852. §. Ad alterum.

An possit uxor divortium instituere quan-

Index Rerum, & Verborum.

quando Maritus habet concubinam? 851. n. 8.

Ob adulterium justè institutor di-
vortium, idque non solum temporo-
rale, sed perpetuum. 857. n. 1.

An oculata, tactus, amplexus præ-
beant jus ad divortium? 860.
n. 4. & seq.

Solæ iuspiciones commissi adulterij
non præbent causam sufficientem
ad divortium, nisi sint violentæ.
862. n. 6. & seq.

An propter adulterium licet divor-
tium instituere propria authorita-
te? 864. n. 8.

An obligetur Maritus uxorem adul-
teram dimittere? 865. n. 9.

An teneatur Maritus uxorem post fa-
ctum divortium penitentem, ite-
rum recipere? 867. n. 10.

In certis casibus nequit Maritus uxo-
rem adulteram à se dimittere, 868.
n. 11. & seq.

Dos.

Dote non soluta possunt dissolvi
Spontalia, 159. n. 4.

Affertur Dos ab uxore adonera Ma-
trimonij sustinenda, 734. n. 1.

Peccat graviter Maritus, si dos ipsius
culpa intreat. 735. n. 2.

Si dos promissa soluta non fuerit,
non tenetur Maritus alere uxo-
rem. 736. n. 3.

Non potest tamen propterea eam do-
mo expellere. 738. n. 5.

An Pater teneatur dare dorem filia,
qua nupsit sine ijsus consensu?
741. n. 9.

Dubium.

In dubijs judicare debemus secun-
dum ea quæ plerunque contin-
gunt. 25. n. 6.

Quid agendum conjugibus, quando
dubium est de valore Matrimonij?
807. n. 7.

E.

Ecclesia.

An polluatur Ecclesia per actum con-
jugalem? 800. n. 2. & seq.

An profanetur, quando factum, ex
quo profanatio sequi potest, occul-
tum est? 803. Col. 2. V. Quod
vero addunt aliqui.

Vide *Ecclesiæ Veritatum, sive Interdictum,*
& *Impedimenta impudentia.*

Episcopus.

Non potest constituere impedimen-
ta Matrimonij. 195. n. 4.

Etiam in casu necessitatis non po-
test dispensare in Matrimonio ra-
to. 280. n. 11.

An possit dispensare in Impedimen-
tis impudentibus? 347. n. 7.

In voto castitatis perpetuae nequit
dispensare Episcopus, potest ra-
men in temporali, vel castitatis
non absolutæ, & omnimodæ, sed
partialis. 348. n. 8.

Indò aliquando etiam in voto castita-
tis perpetuae, exigente necessitate,
349. n. 9.

Non potest dispensare, ut mortua
comparte, aliud Matrimonium in-
eat,

Index Rerum, & Verborum.

eat, qui voto castitatis obstrictus est. 351. Col. 1. ad initium.
An possit aliquando dispensare in voto Religionis? 352. n. 11.
Nequit dispensare, ut Matrimonium contrahatur sine Parocho, & testibus. 443 n. 4.
Poteat aliquando dispensare in impedimentis dirimentibus occultis. 712. n. 2. & seq.

Equites Ordinum Militarium.
An, & quinam sint Religiosi? 264. n. 7. & seqq.
Etiam Equites Alcantarae, & Calatravæ sunt veri Religiosi. 265. n. 8.

Error.

Quando versatur circa substantiam personæ, Matrimonium reddit invalidum. 359. n. 3.
Circa qualitatem personæ Matrimonium non invalidat. 361. n. 6.
Nisi ejusmodi qualitas apponatur tanquam Condicio, vel redundet in ipsam substantiam personæ. 362. n. 7. & seq.
An conjuges, qui ob errorem invalidè contraxerunt, si velint invicem vivere ut conjuges, debeant de novo contrahere in facie Ecclesiae? 367 n. 11.
Vide Impedimentum Erroris.

Excommunicatio.

Eam non incurrit, qui percutit Clericum

ticum in actu turpi deprehensum cum uxore. 94. §. Deduces 2.

F.

Fœmina,

Fœminæ Indicæ cur unâ cum caderet Mariti in ejus funere fuerint creuatae? 629. n. 1. ad finem.

Filij.

Qui nascuntur ex Parentibus simplici castitatis voto obstrictis, non sunt spurij. 93. n. 3. §. Ex his porro. & 229. n. 10. §. Resp. 2.

Qui nascuntur ex Matrimonio facto, ac proinde irrito, si pars altera contraxit bona fide, habentur pro legitimis. 242. §. Tertium Denique. & 531. n. 12.

Nati ex Patre, qui cum consensu uxoris post consummatum Matrimonium professus est Religionem, sed cum hac rursum congressus fuit, non sunt illegitimi. 261. §. Colliges 3.

An in divisione Paternæ hereditatis teneatur filius in partitionem adducere, & in legitimam suam computare expensas in se factas tempore studiorum &c.? 755. n. 5.

Vide Liberi.

Fornicatio.

Cum Sponsa aliena continet speciem malitiam, specialiter aperientam in confessione. 95. n. 6.

Gallia

G.

Gallia.

Quo tempore in Gallia receptum
sit Concilium Tridentinum? 483.
n. 7.

Gratianus.

Decretum Gratianian habeat autho-
ritatem Juris? 372. n. 4.

Graci.

Non eligunt Episcopos, nisi coelibes.
515. n. 10.

Post susceplos SS. Ordines non pos-
sunt ducere uxores, ordinantur
tamen jam ante conjugati, iisque
permittitur usus Matrimonij, sed
tamen cum limitatione. ibidem.

H.

Hæreditas.

An filius in divisione Paternæ hære-
ditatis teneatur computare in legi-
timam expensas in se factas tem-
pore studiorum &c. 755. n. 5.

Hæresis, Hæretici.

Hæresis quando præbeat causam di-
vertij? 827. n. 5.

Hæretici obligantur Legibus Eccle-
siae. 478. n. 1.

An Matrimonia eorum contracta
coram Præcone sint valida. 479.
n. 3. & seqq. & 484 n. 8. & seqq.

Contrahentes Matrimonium vere
conficiunt, & recipiunt Sacra-
mentum, non obstante eorum

protestatione in contrarium. 211.
n. 2.

Qui convertuntur ad fidem Catho-
licam, si ante conversionem con-
traxerunt Matrimonium in tertio,
vel quarto gradu consanguinita-
tis, vel affinitatis, debent petere
dispensationem. 584. n. 12.

Matrimonia cum hæreticis, vel apo-
statis contracta valida sunt, sed
illicita. 658. n. 5.

Henricus IV. Gallie Rex.

Laborat, ut in Regno suo recipia-
tur Concilium Tridentinum, 483.
n. 7.

Honestas publica.

Quid sit, & quale impedimentum?

536. n. 1.
Extenditur solum ad consanguineos
alterius Sponsi, non vero ad illius
affines. 537. n. 2.

Impedimentum publicæ honestatis
non oritur ex promissione Spon-
salitatis non mutua, & merè libe-
rali. 35. n. 4.

Nec ex Sponsalibus incertis, ac in-
determinatis. 61. n. 3.

Nec ex Sponsalibus merè condicio-
natis. 538. n. 4. §. Dixi sive vi-
cente.

S. Huberti Ordo Equestris.

Instauratur à Serenissimo Electore
Palatino. 264. n. 7.

Index Rerum, & Verborum.

I.

Impedimenta Matrimonij impedi-

dientia.

Quot olim fuerint, & quem effectum
habuerint? 285 n. 1.

Impedimentum Cathechismi quid,
& an etiam hodie in usu sit? ibid.
n. 2.

Quale impedimentum impediens oria-
tur ex incestu? 286 n. 3.

Quid intelligatur per raptum Sponsæ
alterius? 287. n. 4.

Quænam sint alia impedimenta im-
pedientia ex Jure antiquo? ibid. n.
5. & seqq.

Impedimenta impedientia orta ex cri-
mine hodie in usu non sunt. 288. n. 8.

Tempus Sacratum.

Quid intelligatur per tempus sacra-
tum, quod est impedimentum im-
pediens? 291. n. 1.

Incipit à media nocte, non autem à
primis Vesperis Dominicæ primæ
Adventus. 292. n. 3.

Prohibentur solæ nuptiarum sole-
nitates, & quid per has intelliga-
tur? ibid. n. 4.

Non prohibentur Sponsalia de futu-
ro, aut Denunciations, vel con-
summatio Matrimonij. 293. n. 5.

Vetitum, sive Interdictum Ecclesiæ.
Quid intelligatur per hoc impedi-
mentum? 298. n. 1.

Contrahentes contra interdictum Ec-
clesiæ ordinariè peccant mortali-
ter. 303. n. 6.

Sponsalia.

Sponsalia de futuro impedit Mat-
rimonium cum alia contrahen-
dum. 314. §. III.

Votum.

Votum simplex castitatis impedit
Matrimonium contrahendum.
317. n. 1.

Quis possit dispensare in impedi-
tis impedientibus? 347. n. 7.

Impedimenta Dirimentiæ.

Quot sint? 354.

Impedimentum Erroris.

Error quotplex evenire possit in
contractu Matrimonij? 358. n. 1.
& seq.

Circa substantiam personæ reddit
Matrimonium invalidum. 359.
n. 3.

Non item, si versetur circa solam
personæ qualitatem. 361. n. 6.

Nisi hæc apponatur tanquam condi-
tio, aut redundet in ipsam substan-
tiā personæ. 362. n. 7. & seq.

Impedimentum Conditionis.

Quid per istud impedimentum intel-
ligatur? 369. n. 1.

Nullum est Matrimonium, quod con-
trahit liber cum serva propriæ
dicta, ignorans huius servitutem.
373. n. 6.

An debeat hanc suam ignorantiam
probare? 374. n. 7.

Servitus adscriptitia, vel originaria
non obest Matrimonio. 377. §.
Dicendum itaque.

Impedi-

Index Rerum, & Verborum.

Impedimentum Metūs, seu vis.

Quid sit? 380. n. 1. & 2.

Reddit Matrimonium irriticum. ibid.
& 384. n. 5.

Idque probabilitus non Jure Naturae;
sed Ecclesiastico tantum. 385 n. 6.

Vide Metus.

Impedimentum Raptūs

Dirimit Matrimonium, quamdui
rapta existit in potestate Raptō-
ris. 407. n. 3.

Indē etiam sponsalia de futuro. 416.
n. 10.

Vide Raptus.

Impedimentum Clandestinitatis.

Quid intelligatur per Matrimonium
clandestinum, quod irritum est,
& invalidum? 418. §. V.

Matrimonia clandestina post Concilium
Tridentinum irrita, & invalida sunt. 440. §. Quidquid
autem.

Neque excusat ignorantia constituti-
onis S. Concilij, vel necessitas.
441. n. 2. & seq.

Satis est, quod Matrimonio assistat
Parochus alterutrius è Sponsis. 452.
n. 12.

Vide Clandestinitas.

Impedimentum Voti.

Votum castitatis solemae emissum in
Religione approbata, vel in SS.
Ordinibus dirimit Matrimonium.
491. n. 1.

At hoc non Iure naturali, sed Ecclesiastico,
493. n. 3.

Vide votum, & Religio.

Impedimentum Ordinis.

Sacri Ordines quando cōperint esse
impedimentum dirimens? 506.
n. 2.

Dirimunt conjugium solo jure Eccle-
siastico. 508. n. 3.

Ut sacer Ordo sit impedimentum,
debet esse validē susceptus. 510.
n. 5.

Vide Ordo.

Impedimentum Ligaminis.

Quid sit istud impedimentum. 521.
n. 1.

Conjux volens transire ad secundas
nuptias, debet esse moraliter cer-
tus de morte prioris conjugis. 522.
n. 22.

Nec sufficit probabilitas, aut causa ra-
tionabilis ita credendi. 523. n. 3.

Quid intelligatur per certitudinem
moralem, & an ad hanc unus testis
oculatus sufficiat? 524. n. 4.

Testes duntaxat de auditu, etiam plu-
res, non sufficiunt, nec sola fama.
525. n. 5.

Sufficient tamen duo testes de visu.
526. n. 6.

Attestatio Parochi, vel alia authen-
tica Magistratus reddit plenam fi-
dem de morte conjugis. 527.
n. 8.

Quid agendum conjugi, quæ ad se-
cundas nuptias transivit, si prior
maritus, qui mortuus putabatur,
comperiatur adhuc vivere? 528.
n. 12.

Uuuuu

Quid

Index Rerum, & Verborum.

- Quid si dubium sit de ejus morte ?
§32. n. 13.
Impedimentum publicæ honestatis.
Quid sit ? §36. n. 1.
Extenditur solum ad consanguineos
alterius Sponsi, non autem ad af-
fines illius. §37. n. 2.
Quid olim in usu fuerit circa impedi-
mentum publicæ honestatis. §37. n. 3.
Ex Sponsalibus invalidis hodie nul-
lum oritur impedimentum publi-
cæ honstatis, ex validis autem
non ultra primum gradum. §38.
n. 4.
Est hoc impedimentum perpetuum ;
unde manet post mortem quoque
Sponsi, vel Sponsæ, atque etiam,
quamvis Sponsalia fuerint disso-
luta. ibid. §. Dixi, sive vivente &c;
Ortum ex Matrimonio rato hoc im-
pedimentum dirimit usque ad quartum
gradum inclusivè. §39. n. 5.
Idque, etiam si Matrimonium fuerit in-
validum, nisi invalidum fuerit ex
defectu consensu. §40. n. cit.
Oritur etiam ex Matrimonio clande-
stino. §40. n. 6.
Et ex Sponsalibus mutuo consensu
dissolutis. §42. n. 8.
Vide Honestas publica.
Impedimentum Consanguinitatis.
Quid sit consanguinitas ? §50. n. 1.
Olim dirimebat Matrimonium usque
ad septimum gradum inclusivè, ho-
die usque ad quartum. §56. n. 5.
Multi tamen dicunt, in linea recta
extendi, & Matrimonium dirimere
in infinitum jure naturali. §57.
n. 6.
Sed hoc est verum iu primo tantum
gradu linea recta. §58. n. 7.
In reliquis gradibus dirimit consan-
guinitas ex solo jure Ecclesiastico.
§60. n. 8.
Etiam in linea transversa irrum est
Matrimonium jure naturali in pri-
mo gradu inter fratrem, & soror-
rem. §62. n. 10.
Vide Consanguinitas.
Impedimentum Cognitionis spiritualis.
Unde oriatur. §76. n. 1.
Quæ conditions requirantur, ut con-
trahatur cognitionis spiritualis ? §80.
n. 4.
Maritus in necessitate baptizans suam
prolem, contrahit quidem cognationem
spiritualem, sed nullum ex
ea impedimentum. §81. n. 5.
Ut contrahat hoc impedimentum, de-
bet, qui tenet in baptismate, ipse
esse baptizatus. §84. n. 7.
Idem est de Confirmatione. §85. §.
Major difficultas.
Vide Cognitionis spiritualis.
Impedimentum Cognitionis Legalis.
Cognitionis Legalis quare causet impe-
dimentum dirimens Matrimo-
nium ? §98. n. 4.
Inducit hoc impedimentum sola ad-
optio perfecta, sive arrogatio.
§99. n. 5.
Quousque extendatur hoc impedi-
mentum, & quas personas afficiat ?
§100. n. 6.

Vide

Index Rerum, & Verborum.

Vide Cognatio Legalis.

Impedimentum Affinitatis.

Olim triplex erat genus Affinitatis, hodie attenditur solum affinitas directa. 609. n. 3.

Neque extenditur ad tot gradus, ut ante hac. 610. n. 4.

Affinitas ex fornicatione ultra secundum gradum Matrimonium neque dirimit, neque impedit. ibid.

Regulae pro dignoscendis gradibus Affinitatis. 610. n. 5.

Affinitas linea transversa in nullo gradu irritat Matrimonium jure naturali, sed illud dirimit solo jure Ecclesiastico. 613. §. Unde dicendum.

In primo gradu tamen linea recta Matrimonia jure naturae sunt illicita, non irrita, & invalida, sed hoc habetur a solo jure Ecclesiastico. 615. n. 9.

Impedimentum Criminis.

Quid, & quotuplex sit? 628. n. 1.

Non invalidat Matrimonium infideli ad fidem conversorum, si fuit patratum adhuc in infidelitate. 629. n. 2.

Perinde est ad contrahendum hoc impedimentum, an vir uxori, an uxor mortem machinetur marito ex intentione contrahendi Matrimonium cum complice hujus delicti. 630. n. 3.

Debet tamen cædes re ipsa esse secuta, 631. n. 4.

Et haec occiso fieri debet ex intentio-

ne contrahendi cum complice, & in eadem, quando non simul accessit adulterium, pars utraque conspirare. ibid. n. 5.

Quando autem accessit etiam adulterium, sufficit, quod eadem machinetur pars alterutra, ex intentione contrahendi Matrimonium cum complice. 634. n. 8.

Ut inducatur hoc impedimentum, debet utriusque constare de conjugio alterius. 636. n. 10.

Non quodvis adulterium ponit impedimentum dirimens, sed quod coniunctum est cum promissione Matrimonij facta adulteræ, etiam sine machinatione mortis adversus conjugem. 639. n. 1.

Hæc promissio debet esse seriæ, facta enim non sufficit. 642. n. 3.

Debet insuper esse sufficienter manifestata alteri parti, & ab ea acceptata, non tamen opus est reprobatione. 643. n. 4. & seq.

Non excusatur ab hoc impedimentoo contrahendo, qui adulterium commisit cum promissione Matrimonij et si ignoraverit, tali delicto annexum esse impedimentum dirimens, & Matrimonium reddi iritum. 647. n. 7.

Impedimentum ex Disparitate Cultus.
Quid intelligatur per cultus disparitatem? 654. n. 1.

Matrimonium cum infideli contractum non est irritum jure naturali, & Divino, est tamen utroque hoc

Uuuuu 2

jure

Index Rerum, & Verborum.

- jure illicitum, nisi excusent circumstantiae. Ibid. & 655. n. 2.
Quod sit impedimentum dirimens, & Matrimonium irritum reddat, habet à jure Ecclesiastico, non scripto, sed consuetudinario, 656. n. 3.
Hoc impedimentum non afficit Matrimonium contractum à Catholicis cum haeretica, vel Apostata, 858. n. 5.
Sunt tamen eiusmodi Matrimonia illicita. 660. n. 6.
Impia, & irrita sunt pacta, ut è liberis masculis in fide Patris, famellæ autem in dogmate Matris educentur, 661. n. 7.
- Impedimentum Impotentiae.*
Quid sit, & quotuplex potentia? 664. à n. 1. usque ad 5.
Sola potentia perpetua antecedens dirimit Matrimonium. 668. n. 5.
Spadones, & alij impotentes non possunt contrahere Matrimonium, et si velint castè vivere per modum fratris & sororis. 668. n. 6.
Impotentes inhabiles sunt etiam ad contrahenda Sponsalia. 73. n. 2.
Quid agendum, quando est dubium, an ad sit potentia? 670. §. Igitur cùm
Quid faciendum, si post dissolutum Matrimonium deprehendatur, impotentiam non fuisse perpetuam? 672 n. 8
Senes, & moribundi an validè pos-
- sint contrahere Matrimonium? 673. n. 10.
Impotentia superveniens Matrimonio, non tantum consummato, sed etiam rato, illud non dirimit 678 n. 2. & seq.
Si tamen certò constat, eam esse perpetuam, usum conjugij impedit. 680. n. 4.
Non item quando dubium est, nam tunc permittitur experientia trienalis. 682. n. 6.
Quibus medijs tolli possit, vel non possit potentia per maleficium inducta? 684. n. 8.
- An possit Episcopus dispensare in impedimentis dirimentibus? 712. n. 2.
Quando impedimentum dici possit esse occultum? 714. n. 5.
Quæ censeantur esse publica? 715. n. 6.
An, qui novit impedimentum occultum inter eos, qui volunt contrahere Matrimonium, teneatur id manifestare? 433. n. 11.
- Incestus.*
Quinam incestus privet jure petendi debitum conjugale? 790. n. 1.
Incestus, qui est impedimentum petendi debitum conjugale, non extenditur ultrà secundum gradum, hinc qui peccavit cum consanguinea Conjugis in tertio, vel quarto gradu, non impeditur à petitione debiti, 792. n. 3.

Neque

Index Rerum, & Verborum.

Neque privatur jure petendi debitum, qui laboravit ignorantia Juris vel facti. 793. n. 4.

Imo etiam, qui ignoravit, hanc penam esse statutam in hoc delictum. 795. n. 5.

Indissolubilitas Matrimonij quoad vinculum.

Ob adulterium, & alias causas posse dissolvi, docent Hæretici. 245. n. 2.

In Lege veteri ex speciali concessione dissolvi potuit, etiam consummatum, libello repudij. 247. n. 5.

Et in Lege nova potest dissolvi Matrimonium infidelium, si unus convertatur ad fidem, & alter converti nolit. 248. n. 6.

Matrimonium consummatum fidelium nullo modo dissolvi potest. 249. n. 7.

Etiam hæretorum Matrimonia sunt insolubilia. 251. à n. 9. usque ad finem.

Ratum, & nondum consummatum dissolvitur professione Religiosa. 258. n. 1.

Sed debet hæc fieri in Religione approbatæ. 263. n. 6.

Dissolvi potest Matrimonium ratum etiam auctoritate Pontificis. 271. n. 3.

Interdictum quatenus est Censura Ecclesiastica.

Quid, & quotplex sit? 305. n. 1. Tempore interdicti sive localis, sive

personalis licetè, ac validè contrahuntur sponsalia de futuro. 306. n. 2.

An possint fieri etiam Denuntiationes? ibidem.

Matrimonium contractum in interdicto, validum est. 307. n. 3.

An licetè contrahatur Matrimonium in interdicto? 308. n. 4. & seq.

Solemnis Benedictiones nuptiarum tempore interdicti conferri non possunt. 310. n. 6.

In aliquibus tamen festivitatibus etiam hoc licet, attentis circumstantijs. 311. n. 7.

Irregularitas.

Eam non incurrit, qui occidit Clericum carnaliter peccantem cum Matre, uxore, forore, filia &c. 94. §. Deduces. 3.

Juramentum.

Quod cedit in præjudicium tertij, non obligat. 47. n. 5.

L.

Lascivia.

In re Venerea non datur parvitas materiæ. 102. n. 7.

Lepra.

An lepra, vel alius morbus contagiosus sit causa sufficiens ad divorcium? 834. n. 3. & seq.

Subinde sufficit ad solam separationem tori, non autem cohabitationis. 836. n. 5.

Liberi.

Index Rerum, & Verborum.

Liberi.

A quo alendi sint, quando ob morbum contagiosum alterutrius è conjugibus factum est divortium? 840. §. Ex occasione.

Apud quem educandi sint, quando divortium factum est inter conuges ob favitatem? 853. §. Ad secundum.

Ligamen.

Vide *Impedimentum Ligaminis.*

M.

Magistratus Civilis.

An possit interdicere Matrimonia? 299. n. 3.

Maleficium.

An licet tolli possit destructione signi? 685. n. 9.

An possim hoc ipsum petere à maleficio? 686. n. 10.

An idem liceat ponendo signa contraria? 688. n. 12.

Malitia.

Potest supplere astatem ad contrahenda sponsalia. 74. n. 4.

Maritus.

Uxore dissentiente, validè quidem, sed illicitè ordinatur, & potest ab ista revocari. 517. n. 13.

Baptizans in necessitate suam prolem, non impeditur à petendo debito conjugali. 581. n. 5.

Si uxor sine justa causa recesserit à viro, non tenetur hic ei præstare alimenta, et si dotem ab ea receperit. 736. §. Cæterum.

Si dos promissa soluta non fuit, non tenetur uxorem alere. 736. n. 3.

Non tamen potest eam domo expellere. 738. n. 5.

Non tenetur ad totam alimentationem, etiam quando pars dotis soluta non est. 740. n. 7.

Si, dote non soluta, dedit alimenta, non potest petere compensacionem, nisi de hac protestatus fuerit. ibidem

An liceat ipsi verberare uxorem? 846. n. 4.

Mater.

Potest expensas à se factas in sustentationem liberorum repetere, nisi liberaliter donaverit. 758. n. 6.

An teneatur ipsa lactare suos liberos? 758. n. 7. & seq.

Matrimonium.

Vnde dictum? 1. In dissert. Proœmiali p. L.

Varia illius nomina. 188. In Dissert. Proœmiali. p. 2.

Eius materia. & forma. 2. & 203. n. 6.

Illius Minister. ib. & 204. n. 7.

Causæ Matrimoniales non pertinent ad forum seculare, sed ad Ecclesiasticum privativè. 185. n. 9.

An

Index Rerum, & Verborum:

- An sint arcendi à contrahendo Matrimonio, qui ignorant radimenta fidei? 195. n. 3. & seq.
- Matrimonium inter fideles est verum Sacramentum novæ Legis. 200. §. Dicendum.
- Etiam quando celebratur per Procuratorem. 202. n. 4.
- Peccant mortaliter conjuges in statu peccati mortalis contrahentes. 205. n. 9.
- An etiam peccent mortaliter speciali peccato, in quantum sunt Mihisti? 206. n. 10. & seqq.
- An Matrimonium inter fideles possit esse validum in ratione contractus, & tamen non esse Sacramentum? 212. n. 4. & seq.
- Contrahere Matrimonium primariò, ac principaliter in remedium concupiscentiæ, nullum est peccatum. 220. n. 3.
- Non peccat, qui contrahit ex alio fine extrinseco honesto, v. g. ob Illustris familiae conservationem; tollenda dissidia &c. 223. n. 5. & seq.
- Peccat venialiter, qui contrahit ob voluptatem. 222. n. 4.
- An pactum servandi perpetuam castitatem, præmissum contractui, invalidet Matrimonium? 224. n. 7. & seqq.
- Matrimonium potest contrahi per so. 1a signa. 236. n. 7.
- Consummatum inter fideles nullo modo dissolvi potest, 249. n. 7. & 270. n. 1.
- Etiam hæreticum Matrimonia sunt insolubilia. 251. à. n. 9. usque ad finem.
- Matrimonium ratum, sed nondum consummatum dissolvitur professione Religiosa. 258. n. 1.
- Sed debet hæc fieri in Religione approbata. 263. n. 6.
- Matrimonium ratum dissolvi potest auctoritate Pontificis. 271. n. 3. Sed requiritur ad hoc justa causa. 277. n. 9. & 279. n. 10.
- Episcopus in nullo casu potest illud dissolvere. 280. n. 11.
- Matrimonij invalidi revalidatio:*
Vide Revalidatio.
- Melitenses Equites:*
- Sunt veri Religiosi. 264. n. 7.
- Vovens Religionem nihilominus non satisfacit se conferendo ad Ordinem Melitensem. 265. eod. hum. 7; ad finem:

Metus:

- Quid sit, & quotuplex? 381. n. 2.
- An invalida reddat Spousalia? 45. n. 2.
- Quæ conditiones requirantur ad hoc, invalidet Matrimonium? 382. n. 3. & seq.
- Irritat Matrimonium non jure naturali, sed Ecclesiastico. 384. n. 6.
- Etiam si juramento firmatum sit. 387. n. 3.

An

Index Rerum, & Verborum.

An Matrimonium ex metu invalidum cohabitatione spontaneâ, aut copulâ ratificetur? 390. n. 10.

An idem præstet etiam metus reverentialis? 393. n. 1. & seq.

Preces importunæ aliquando æquivalent gravi metui, eundemque effectum habent. 395. n. 3.

Metus proveniens ab intrinseco, aut causa naturali non invalidat Matrimonium. 396. n. 4.

Uti nec metus, qui justè incutitur. 397. n. 5.

Nec qui ad alium finem, quam ad extorquendum Matrimonium. 399. n. 7.

An validum sit Matrimonium contractum ex metu cum Medico, qui renuit mederi, nisi ægrotâ sibi nubat? 399. n. 8.

Reddit vota invalida. 320. n. 8.

An, qui suscepit SS. Ordines ex gratiâ metu injusto, obligetur ad continentiam? 513. n. 8. & seq.

• *Milites.*

An vagis annumerandi sint? 463. n. 2.

An in hybernis, vel præsidio contrahere Matrimonium debent coram Parocholoci. an verò coram Curione, sive Capellano castrorum? 464. n. 4 & seqq.

An possint contrahere coram Capellano alterius Legionis? 469. n. 8.

Miles Catholicus in Legione mixta Religionis non potest contrahere

Matrimonium coram Curione Lutherano suæ Legionis. 474. n. 4.

Mulier.

An possit contrahere Matrimonium, quæ nequit parere sine extremo vietate periculo, vel non sine abortu mortui fœtus. 675. §. Denique,

Mutus.

Muti, cæci, & surdi simul nequeunt contrahere Sponsalia. 73. n. 2.

N.

Navarrus.

Martinus Navarrus quantæ authoritatis sit? 288. n. 8.

Necessaria scitu.

Alia sunt scitu necessaria necessitate medijs, alia necessitate præcepti, 194. n. 2.

Nobiles.

Nobiles, & illustres personæ possunt in aliquibus locis ferre testimonium scripto sub fide sua, nec tenentur ad juramentum. 572. n. 4.

Nuptie.

Unde sic dictæ? 189. in Dissert. Procœm.

O.

Occultum.

Quidnam dicatur esse occultum? 714. n. 5.

Officiales

Index Rerum, & Verborum.

Officiales Bellici.

An possint suis militibus interdicere Matrimonia? 300. n. 3.

SS. Ordines.

Ordines sacri dirimunt Matrimonium subsequens, non tamen dissolvunt Matrimonium ratum antecedens, in quo differunt à professione Religiosa. 498. n. 8. &c 515. n. 11.

Post Ordines Presbyteratus, & Diaconatus jam olim quoque illicitem fuit contrahere Matrimonium, non tamen cum Subdiaconatu. 506. n. 2.

An invalidè ordinatus teneatur ad castitatem? 510. n. 5.

An infans ante usum rationis validè ordinetur, & num deinceps teneatur ad votum castitatis, quando pervenerit ad plenioram aetatem? 510. n. 6.

Quid sit dicendum de ijs, qui ordinati sunt post usum rationis jam obtentum, sed ante pubertatem? 511. n. 7.

An, qui suscepit SS. Ordines ex gravem iniusti, obligetur ad continentiam? 513. n. 8. & seq.

Uxore consentiente potest maritus transire ad SS. Ordines, ad quid verò tunc obligetur uxor? 516. n. 12.

Oscula.

Oscula, tactus &c. an liceant sponsis?

sis de futuro? 99. per totum casum.

An praebeant causam sufficientem resiliendi à Sponsalibus? 154. n. 6.

An possint conjuges propterea instituere divortium? 860. n. 4. &c seq.

P.

Pactum.

Pactum praemissum contractui conjugali de servanda perpetua castitate an invalidet Matrimonium? 224. n. 7. & seq.

Parentes.

An possint contrahere sponsalia pro filiis? 39. n. 2.

Atrociter verberantes suos liberos, non excusatut à peccato mortali. 752. n. 1.

Quam curam animæ debeant habere erga eos. ibid. & seq.

Tenentur ijs præbere alimenta, etiam illegitimis, ac spurijs. 753. n. 3.

Quid veniat nomine alimentorum?

754. n. 4.

Qui negligentes sunt in eligenda nutrice pro suis liberis, peccant mortaliter. 760. n. 8.

Parochus.

An possit interdicere Matrimonium? 289. n. 2.

Quanam interrogare debeat eos, qui volunt nuptias celebrare? 193. n. 1.

Non

Xxxxx

Index Rerum, & Verborum.

Non peccat mortaliter, dum Matrimonio assistit in statu peccati mortalis. 208. §. Quæ dicta sunt.
Obligantur Parochi graviter, ut doccent rudes doctrinam Christianam. 194. n. 2.
An, & quando Parochus incurrat poenam à Tridentino statutas, dum assistit Matrimonio inter raptorem, & raptam? 414. n. 9.
Quam poenam incurrat assistendo Matrimonio, omissis denunciacionibus? 433. n. 10.
Potest assistere Matrimonio, etiam si Sacerdos non sit. 449. n. 9.
Non tamen potest dare licentiam assistendi alteri, quam Sacerdoti, sive seculari, sive Regulari, approbato, vel non approbato, ibid.
Assistere etiam potest, et si sit excommunicatus, vel alia censurâ ligatus. 450. n. 10.
Debet esse Parochus proprius, qui assistit, vel assistendi licentiam alteri concedit. 451. n. 11.
Validè assistit etiam extra Parochiam propriam. 454. §. Extenditur hoc.

Non potest assistere Matrimonijs vagabundorum, & aliorum ignotorum, nisi præmisso diligente examine, & obtentâ licentiâ Ordinarij. 472. n. 1.

Pater.

An possit dotem negare filiæ, vel eam

exhæredare; quæ nupsit sine suo consensu? 741. n. 9.

Patrini.

An, qui simul tenent infantem ex Baptismo, vir, & fæmina, possint contrahere invicem Matrimonium, an verò obster aliquod impedimentum? 579. n. 3.

Qui tenent infantem, dum baptizatur privatim in necessitate, non sunt veri patrini, nec contrahunt cognationem spiritualem. 583. §.

Quantum ad hoc.

Non debent esse plures, quam ad summum unus, & una in Baptismo, in Confirmatione autem tantum unus. 586. n. 8.

Plures admittendo peccat Parochus mortaliter. ibid.

An, si plures infantem teneant, omnes contrahant Cognitionem? 587. n. 9.

Ad hoc, ut contrahatur Cognitionis spiritualis, requiritur tactus physicus. 589. n. 10.

Qui tenet infantem in Baptismo nomine alterius, ut Procurator, non ipse contrahit cognitionem, sed is, qui misit. 590. n. 11.

In patrino non requiritur certa ætas; dummodo habeat usum rationis. 593. §. Porro, ut hæc.

Potest frater esse patrinus fratris, vel sororis in Baptismo, vel Confirmatione, sed cum his contrahit etiam cognitionem spiritualem. 593. n. 13.

Vide

Index Rerum, & Verborum.

Vide Baptismus, Impedimentum Cognationis spiritualis, & Cognatio spiritualis.

Pœna.

An, & quando apposito pœna ad sponsalia sit ipso jure irrita? 48. à Num. 6. usque ad 11.

Preces importunæ.

Equivalent aliquando gravi metui, & eundem effectum præstant, 395. n. 3.

Procurator.

Contra hens pro alio Matrimonium in statu peccati mortalitatis, per hoc non peccat lethaliter. 206. §. Quod si Contractus.

Promissio.

Debet esse deliberata, ad hoc, ut obligetur. 22. n. 1.

Quanta deliberatio requiratur ad promissionem sponsalitiam? ibid. n. 2. & seqq.

An ad Sponsalia sufficiat promissio solum indirecte voluntaria? 27. n. 1. & seqq. per totum.

Ut obliget promissio, debet ea esse acceptata. 32. n. 1.

Virginem corrumpens sub ficta promissione nuptiarum, tenetur eam ducere, nec potest aliter compensare. 13. n. 2. & seqq.

An, qui sub ficta promissione Matrimonij corruptit Virginem, teneat

tur eam dotare, si nolint parentes dare in uxorem? 20. n. 3.

Publicum.

Quid dicatur esse publicum? 715. n. 6.

R.

Ramirus II. Rex Arragonie.

E Monacho, & Sacerdote factus est Maritus. 489. Vide Casum.

Raptus, Rapto.

Quid sit, & quæ olim pœnae in eum statutæ fuerint? 404. n. 1.

Quænam conditiones requirantur ad incurrendas has pœnas? 405. n. 2.

Concilium Tridentinum cum Jure antiquo quoad hoc partim convenit, partim discrepat. 407. n. 3.

Qui rapit fœminam causâ libidinis, non vero Matrimonij ineundi, non incurrit pœnas à Tridentino Concilio constitutas, & Matrimonium validum est, si rapta consentiat. 409. n. 4.

Nec, qui rapit consentientem, etiam inscijs, vel invitis Parentibus, Tutoribus &c. 410. n. 5.

Committit verum raptum, sitque obnoxius pœnis à Tridentino statutis, etiam qui Sponsam propriam abducit nolentem. 411. n. 6.

An ijdem pœnis subiicitur, qui non pro se, sed pro alio fœminam rapiuit? 412. n. 7.

Non

Xxxxx 2

Index Rerum, & Verborum

Non cessat esse raptus , et si foemina per vim abducta , postea consentiat , 413. n. 8.

An iisdem poenis subiiciatur Parochus assistens Matrimonio inter Raptorem , & raptam ? 414. n. 9. Raptor , et si postea raptam in libertatem restituat , & uxorem ducat , incurrit nihilominus poenas à Tridentino statutas . 415. §. Quoad secundum

Raptores Virginum an gaudeant asylo ? 417. n. 11.

Regulares.

An possiat dispensare in voto castitatis non integræ , & perfectæ ? 349. §. Eandem dispensationem.

In voto castitatis perpetuæ dispensare nequeunt , etiam in necessitate , 350. §. An verd.

Postulant tamen dispensare ad petendum debitum cum ijs , qui ante contractum Matrimonium fecerunt votum castitatis perpetuæ , 351. §. Sed hic iterum.

An possint dispensare in voto Religionis ? 352. n. 11.

Religio, Religiosa Professio.

Professio Religiosa nequit fieri ante ætatis annum decimum sextum completum . 76. n. 8.

Professione Religionis Matrimonium ratum dissolvitur , 258. n. 1. & 498. n. 8.

Ad emitendam Professionem in Religione præmitti debet annus integer Novitiatus . 263. §. Denique Professione Religiosa Equitum Melitensium , & Teutonicorum dissolvitur Matrimonium ratum , non ita in Ordinibus Alcantaræ , Calatravae &c. 265. §. Dicendum est absolute.

Professio Religiosa nulla est , ac irrita , si fiat à conjugato , ignorante , aut invitâ conjugi . 498. n. 8.

Si tamen adest justa causa faciendi perpetuum divortium propriâ auctoritate , tunc potest etiam invitâ vel ignorante conjugi profiteri Religionem , vel suscipere SS. Ordines . 499. §. Illud præterea.

Viro cum consensu uxoris profitente Religionem , debet hæc quoque Religionem ingredi , saltem quando est juvenis . 499. n. 9.

Revalidatio Matrimonij.

An , qui ob impedimentum erroris invalidè contraxerunt , si velint invicem cohabitare ut conjuges , debeat de novo contrahere in facie Ecclesie ? 367. n. 11.

An per cohabitationem spontaneam ; vel copulam Matrimonium ex metu invalidum ratificetur ? 390. n. 10

Quid faciendum , quando Matrimonium fuit invalidum ex defectu consensus vel in utroque coniuge , vel

Index Rerum, & Verborum.

vel ex parte unius tantum? 693. n. 2
& seq.

Quando Matrimonium irritum fuit ob
impedimentum dirimens, post im-
petratam dispensationem requiri-
tur novus consensus utriusque par-
tis. 696. n. 4.

An nullitas Matrimonij manifestari
debeat parti impedimentum igno-
ranti? 697. à num 5. usque ad 7.

An sufficiat, parti ignorantis movere
suspicionem, vel dubium de nulli-
tate conjugij? 700. n. 7.

An, & quando revalidatio fieri de-
beat coram Parocho, & testibus?
701. à num. 8. usque ad 11.

S.

Sævities.

Quæ censeatur esse sufficiens, ut con-
juges possint à se invicem separari
quoad torum, & cohabitationem?
844. n. 2.

Sævitia merè præterita, et si atrox,
non præbet causam divorcio, nisi
simile malum timeatur in futurum.
848. n. 5.

Sævities exercita non quidem à ma-
rito, sed à Parentibus Mariti, præ-
bet uxori justam causam insti-
tuendi divorcium, nisi hoc ma-
lum maritus impedit. 852. §. Ad
alterum.

Sanchez Thomas.

Defenditur contra Basiliū Pontium,
92. n. 2.

Ejusdem laus. Ibid.

Senex.

Senes an possit validè contrahere Ma-
trimonium? 673 n. 10.

Servi, Servitus.

Servi propriè dicti quinam fuerint
antiquis temporibus, & quantum
licuerit Dominis in suos servos?
370. n. 2.

Servi adscriptitij, & Originarij qui-
nam sint? 370. n. 2

Hac Servitus minus propria non est
impedimentum Matrimonij. 377

§. Dicendum itaque.

Servus, & ancilla propriè dicti,
etiam invito Domino, validè in-
vicem contrahunt Matrimonium.
371. n. 3.

Etiam liber validè, ac licetè contra-
hit cum ancilla, si hujus servitu-
tem non ignorat. 375. n. 5.

Invalidum est Matrimonium liberi
cum serva, si ignoravit hujus ser-
vitutem. 376. n. 6.

Societas IESV.

Vota simplicia in ea emitte solita post
Novitiatum sunt substantialia, &
constituant veros Religiosos. 260.
n. 3.

Vota illius simplicia dirimunt Ma-
trimonium post ea emissa contra-
sum. 492. n. 2.

Etsi vero dirimant Matrimonium
consequens, non tamen dissolvunt
Matrimonium ratum antecedens.
260. n. 3. §. Colliges. 2.

Sponsa, Sponsus.

An possit sponsa communicare cum
sponso

Index Reram, & Verborum.

- sponsō excommunicato? 732. Signa alia certò significant sponsalia;
n. 7. alia sunt signa dubia. 45. n. 4. &
An sponsi possint de actu conjugij seqq.
futuro delectari. 817. n. 14.
- Sponsalia.*
- Unde sic dicta? 2. in Dissert. Procēm.
S. Igitur Sponsalia.
Quid sint, & quotuplicia? ib. 2. & 3.
Ad Sponsalia non sufficit solum pro-
positum. 5. n. 1.
Neque promissio ficta. 6. n. 2. &
seqq.
Debent esse promissio deliberata.
22. n. 1. & seqq.
Non sufficit, quod solum sint indi-
recte voluntaria. 28. n. 2.
Debet h̄c promissio esse acceptata.
32. n. 1.
An sponsalit̄ promissio acceptata,
sed sine reprobatione, promitten-
tem obliget? 33. à n. 2. usque ad
finem.
Possunt Parentes pro filiis contrahere
sponsalia. 39. n. 2.
Etiam pro absentibus. 40. n. 3.
Non item hoc possunt frater pro sorore,
aut consanguinei &c. 41. n. 5.
Nec Tutores, vel Curatores. ibid. n. 6.
Debent Sponsalia esse libera. 45. n. 1.
Ex metu inita sunt ipso jure nulla.
46. n. 3.
An, & quando appositiō pœnae tol-
lat libertatem Sponsalium, atque
ideo irrita sit? 48. n. 6. & seqq.
Sponsalia debent indicari signo aliquo
extero, & sensibili. 53. n. 1, & 3.
- Signa alia certò significant sponsalia;
alia sunt signa dubia. 45. n. 4. &
seqq.
Sponsalia debent fieri circa determina-
tam personam, alias ordinariè
sunt iuvalida. 60. n. 1. & seqq.
Ex Sponsalibus indeterminatis non
oritur impedimentum publicæ ho-
nestatis. 61. n. 3.
Qui indeterminate promittit pluri-
bus sponsalia, quod unam ex ijs
velit ducere, si renuat illa, quam
elegit, non tenetur ducere aliam.
61. n. 3.
An Sponsalia indeterminata per su-
pervenientem copulam cum una
transant in absolute cum hac de-
terminata persona? 26. n. 7. &
seq.
An necessariò præmitti debeant spon-
salia ante Matrimonium? 66.
n. 2.
An ad Sponsalia requiratur presen-
tia Parochi, & testium? ibid. n.
3. & seqq.
Sponsalia contrahere nequeunt impo-
tentia, item qui simul cæci sunt,
surdi, & muti. 73. n. 2.
Ad contrahenda sponsalia requiri-
tur septennium completum. ibid.
n. 2. & 3.
Potest tamen malitia ætatem supple-
re. 74. n. 4.
Sponsalia inscijs, & invitis Parenti-
bus contracta, valida sunt. 80.
n. 3.
Subinde etiam licita. ibid. n. 4.
Plerunq;

Index Rerum, & Verborum.

- Plerunque tamen debent liberi saltem petere Parentum consilium, ibid. n. 5. & seq.
Sponsalia obligant sub gravi ad contrahendum Matrimonium. 85. n. 2.
Quando impleri debeant? 86. n. 3. & seq.
Nolentes implere sponsalia compelli possunt a Iudice. 89. n. 7. & seq.
Fornicatio sponsi, vel sponsæ de futuro non est adulterium. 93. n. 3.
Continet tamem specialem malitiam, specialiter aperiendam in Confessione. 95. n. 6.
Dissolvi possunt mutuo consensu. 108. n. 2.
In aliquibus Dioecesibus mutua dissolutio est peccatum Episcopo reservatum. 110. n. 4. & seq.
An mutuo consensu dissolvi possint etiam Sponsalia jurata, quando id factum est principaliter in honorem Dei? 114. per totum casum.
An per ingressum in Religionem dissolvantur sponsalia prius facta? 120. & seq.
Uno è sponsis concipiente votum castitatis perpetuae, alter evadit liber ab obligatione sponsalitiae, 127. n. 1.
Sponsalia de futuro, etiam jurat contrahens cum secunda, non liberatur à sponsalibus, quæ antecedenter contraxit cum prima. 135. n. 1.
Tenetur tamen ducere secundam, si cum ea sub promissione Matrimonij habuerit copulam 136. n. 2.
Sponsalia de præsenti dissolvunt sponsalia priora cum alia de futuro contracta, etsi hæc jurata fuerint. 138. n. 4.
Mortua conjugi, adhuc tenetur ducere priorem sponsam. 140. n. 6.
Sponsus mutante domicilium, potest sponsa resilire. 145. n. 1.
Quid si discedat animo redeundi? ibid. n. 2. & seqq.
Ob sponsæ fornicationem potest sponsus resilire à sponsalibus, & vicissim. 151. n. 1.
Etiam si per violentiam compressa sit. ibid. n. 2.
An, quando uterque Sponsus fornicatus est, delictum unius competitur delicto alterius, ita ut neutri resilire liceat? 152. n. 3. & seqq.
Ob notabilem mutationem supervenientem possunt dissolvi sponsalia. 157. n. 1.
In quo, & quanta debeat esse hæc mutatio? 158. n. 2. & seqq.
An Sponsus possit resilire, quando factus est notabiliter ditior post contracta sponsalia? 160. n. 6. & seqq.
An sponsa ante contracta sponsalia ab alio imprægnata, debeat hunc defectum sponsu manifestare? 165. n. 3. & seqq.
Quæ conditiones sponsalibus apponi possint? 180. n. 3. & seq.
Sponsalia conditionata impleta conditione

Index Rerum, & Verborum.

- ditione transeunt in absoluta.
181. n. 5.
An ex Sponsalibus mutuo consensu
dissolutis oriatur impedimentum
publicæ honestatis? 541. n. 7. &
seqq.
- maiores ad dissolverendam. 573.
n. 5.
Parentes, & consanguinei possunt
esse testes in causa Matrimonialis.
573. n. 6.

T.

Taciturnitas,

- An, & quando habeatur pro consen-
su? 38. n. 1.

Tempus Clausum, sive Feriatum,

- Quid sit? 291. n. 1.

Testamentum.

- Ad condendum testamentum requiri-
tur in maribus annus decimus quartus
completus, in feminis duo-
decimus. 77. n. 2.

Testes Matrimoniales.

- Quomodo jurare debeant, nullum
adesse impedimentum? 429. n. 7.

- Quot, & quomodo debeant esse præ-
sentes præter Parochum in Matri-
monio? 444. n. 5.

- Non opus est, ut sint omni exceptione
majores. 445. n. 6.

- Nec, ut sint specialiter rogati ad te-
standum. 447. n. 7.

- Ad impedientium Matrimonium suf-
ficit unus testis, plures autem re-
quiruntur, & omni exceptione

- Sunt veri Religiosi. 264. n. 7.
Communicant in privilegijs cum
Melitensibus. 266. n. 9.
An annus integer Noviciatus, aut
certa ætas requiratur ad eorundem
professionem, & quid de alijs Or-
dinibus Militaribus dicendum sit
quoad hoc punctum? 266. n. 9.
per totum.

Tridentinum Concilium.

- Tantum obligat in ijs locis, ubi pro-
mulgatum, & receptum est. 440.
§. Quidquid autem. & 483. n. 7.
Etiam in Gallia nunc est receptum,
ibid.

Trullani Canones.

- Quinam sint, & unde sic appellen-
tur? 658. n. 4.

Tutores,

- An possint contrahere sponsalia pro
suis pupillis? 42. n. 6.

V.

Vagi.

- Quinam veniant hoc nomine? 461.
n. 1.

Quis

Index Rerum, & Verborum.

Quis possit assistere eorum Matrimonijs , aut alia Sacra menta iisdem ministrare ? ibid.
An vagis accensendi sint milites ?
463. n. 2.

Vetitum , seu interdictum Ecclesiae .
Vide Impedimenta impedientia .
Virgo .

Virginem corrumpens sub dicta promissione nuptiarum , tenetur eam ducere , nec potest aliter compensare . 13. n. 2. & seq.

Excipiuntur ab hoc aliqui casus . 14.
n. 4.

Non tenetur eam dotare , vel aliter compensare , si ducere volenti non licet parentes dare uxorem . 20. n. 3.

Vis , vide Metus .

Votum .

Vota in seculo edita , per ingressum in Religionem suspenduntur , quandum durat probatio . 120. §. Confirmatur .

An Sponsus , vel Sponsa post contracta Sponsalia possint emittere votum ingrediendi Religionem , & an hoc votum dissolvat Sponsalia ?
124. n. 6. & seqq.

An votum simplex castitatis post contracta Sponsalia emissum hac dissolvat etiam ex parte yoventis ?
128. n. 2. & seqq.

Voto simplici castitatis obstrictus , non potest petere debitum , tenetur tamen reddere . 131. n. 7.

An post contracta Sponsalia possit
Yyyyy

Sponsus concipere votum suscipiens
di sanctos Ordines . 132. n. 8.

Post votum Religionis ineundae deflorans Virginem sub promissione Matrimonij , tenetur eam ducere .
137. §. Confirmatur ulterius .

Votum castitatis , quod includitur in sacris Ordinibus , & in ipso Ordine Episcopali , non dissolvit Matrimonium ratum . 260. n. 3.

Vota simplicia in Societate JESU post Novitiatum emitte solita , sunt vota substantialia , & constituunt verè Religiosos , non minus , ac solemnia . 260. n. 3. & 318. §. Verum hæ rationes .

Per ea non dissolvitur Matrimonium ratum antecedens . ibid.

Dirimunt tamen Matrimonium consequens , ibid. & 318. ibid.

Vota emitte solita ab aliquibus Eremitis , vel Tertiariis non dissolvunt Matrimonium ratum . 263.
n. 6.

Votum simplex castitatis impedit Matrimonium , sed non dirimit .
317. n. 1.

Per quid differant vota simplicia à solemnibus . ibid.

Quotuplicis generis votum simplex impedit Matrimonium ? 319. n. 2.

Peccat lethaliter , qui contrahit cum eo Matrimonium , quem scit voto simplici impediente ligatum esse .
ibid.

Vota ab infantibus emissa , & regulariter ante septennium in dubio habentur pro invalidis . 320. n. 3.

An , & quando vota conditionata impe-

Index Rerum, & Verborum.

- impediant Matrimonium ? 321.
n. 4.
- An voto castitatis, vel Religionis obstrictus possit inire Matrimonium, cum proposito, ante illius consummationem ingrediendi Religionem ? 322. n. 5. & seq.
- An, qui post editum votum castitatis, coelibatus, vel Religionis patitur graves tentationes carnis, ipsisque frequenter succumbit, possit transire ad Matrimonium sine dispensatione ? 324. n. 7. & seq.
- An voto castitatis adstrictus, vel scotorum Ordinum, si Matrimonium contrahat, teneatur ante illius consummationem Religionem ingredi, ut possit implere suum votum ? 330. n. 1.
- An, qui cum voto castitatis, Religionis &c. virginem defloravit, teneatur eam ducere ? 331. n. 2. & seqq.
- An tali voto ligatus, si foeminam honestam, aut virginem vitiavit, teneatur petere dispensationem sui voti ? 335. n. 6.
- Ad quid obligentur, & quid ijs liceat, qui cum hujusmodi voto contraherunt Matrimonium ? 335. n. 7.
- An viro voto castitatis obstricto debetum conjugale petenti possit uxor reddere ? 337. n. 10.
- An pars conscientia voti alterius conjugis ante Matrimonium emissi, possit petere debitum conjugale ? 339.
- §. Secundum dubium est.
- An, qui concravit estm votō castitatis, possit primo bimestri reddere debitum conjugi petenti ? ibid. §. Tertium dubium est.
- Vovens Religionem indeterminatè, non hanc præ alia, tenetur in pluribus admissionem petere, si in una non recipiatur. 342. n. 1.
- Non tenetur tamen ingredi Religionem strictissimam, et si in ea recipetur. 343. n. 2.
- Nec obligatur adire Provincias remotiones ad impetrandam susceptionem. 344. n. 3.
- An obligatus votū ingrediendi Religionem, si transeat ad Matrimonium, possit petere, & reddere debitum ? 344. n. 5. & seq.
- An, & quando possit Episcopus dispensare in voto castitatis ? 348. n. 8 & seq.
- Votum solemne castitatis in Religione approbata emissum, vel in SS. Ordinibus dirimit Matrimonium. 491 n. 1.
- Idque jure Ecclesiastico tantum ; non jure naturali. 493. n. 3.
- Debent præterea vota Religionis validè emissa fuisse, alias nullum habent effectum. 494. n. 4.

Uxor.

- Intra bimestre de ingressu Religionis deliberans, si per vim cognoscatur à conjugé, potest eo in invito Religionem ingredi. 262. n. 5.
- Ad quid obligetur uxor, quando cum

Index Rerum. & Verborum.

- cum ejus consensu Maritus ingreditur Religionem? 499. n. 9.
Vel quando ipsa consentiente transit ad sacros Ordines. 515. n. 12.
Matitum ipsa invitâ ordinatum potest uxor revocare. 517. n. 3.
Tenetur sequi Maritum quoad domicilium. 727. n. 3.
An teneatur eundem sequi, etiam, quando missus est in exilium? 728. n. 4.
An, & quando teneatur sequi vagabundum? 729. n. 5.
Licitè cohabitat Marito excommunicato. 730. n. 6.
An uxor possit obligari ad laborandum Marito, præsertim, quando nullam dotem attulit? 740. n. 8.
Non obligatur solvere debita contracta à Marito ad alendam familiam. 745. n. 2.
Nisi contracta sint ipsa conscientia, & consentiente. 747. n. 3.
Communiter non tenetur reddere debitum conjugale, nisi Maritus expressè petat. 765. n. 3.
An teneatur debitum conjugale reddere Marito amenti, vel possit ipsa ab eodem illud petere? 772. n. 11.
Non tenetur reddere Marito debitum irrationabiliter petenti. 775. n. 13.
Uxor an excusat à redditione debiti ob prolum multiplicationem? 776. n. 15.

F I N I S.

